

Solna församlingsblad

NR 2 2015

Svenska kyrkan
SOLNA

Skyddsnätet brast – då fanns kyrkan

Säkerhetszon
kan bli dödsfälla

En lugn vrå
på sjukhuset

Briljans, triumf
och undergång

Tvåra kast

Vi kastar oss mellan olika ämnen i församlingsbladet, som vanligt.

De kristna som jagas av IS i Syrien och Irak skriver vi om. I min morgontidning läser jag också att 90 procent av Syriens barn har bevittnat dödande. Över 14 miljoner barn lider nu av konflikten i regionen kring Syrien. Två miljoner av de barn som finns inne i Syrien lever i områden dit nästan inga hjälpsändningar når. 2,6 miljoner syriska barn går inte i skolan. 4 200 skolor är förstörda eller sönderbombade.

Man orkar nästan inte läsa mer. Men det går inte an att bli som de där tre kända aporna som håller för sina öron, respektive ögon och mun.

Vi har ett uppslag i den här tidningen som handlar om långfredagen och dess historiskt starka roll i Sverige. Idag bryr vi oss, i alla fall i kyrkan, mer om påsknatten och påskdagen, alltså när Jesus uppstår och man får bli glad igen.

Det är kanske ett tvärt kast att lämna världens problem för att ägna spalterna åt några helgdagar.

Men det hänger ihop. Vi tillhör alla samma mänsklighet. Om en lem lider, lider hela kroppen, står det i Bibeln. Är kriget i Syrien mitt fel? Nej. Kan jag helt svära mig fri från det och inte bry mig om det? Nej.

”Jag har del i världens bortvändhet från dig” säger vi i en av kyrkans nyare syndabekännelser.

Berättelsen om långfredag och påsk, om Jesu död på korset, om hans uppståndelse, om synd och förlåtelse, upprättelse och försoning, hjälper oss att orka se världen som den är och ändå alltid hoppas.

Vi har en intervju med Christina Bernstedt också. Hon berättar om sin upplevelse av dagens sjukvård. Så länge maken Leif levde fanns en fungerande kroppslig vård. Några timmar efter hans död var alla som bortblåsta.

”Samhällets skyddsnet trodde jag på. Men det fanns inte”, sade Christina Bernstedt till mig. I kyrkan fann hon, och medan han levde också maken, ett skyddsnet och ett ansvar som fungerade.

Stressen inom vård och omsorg ökar ständigt. Jag började min yrkesbana som socionom på 70-talet med att bli skolkurator. Snart började nedskärningarna. När varje skola inte längre skulle ha en kurator på plats, utan vi skulle sitta på ett kontor och serva alla omgivande skolor, då sa jag upp mig. Jag ville ju vara där eleverna var. I skolan. Jag började i kyrkan i stället. Sjukhuskyrkan på Karolinska i Solna blev min arbetsplats under mer än ett decennium. Jag skulle möta patienter, och jag var där de var. Hur det är där kan sjukhuspräst Mona Westerlund Lindberg berätta om. Det gör hon i ”En dag på jobbet”, på mittuppslaget.

Glad Påsk till er alla!

ELLIKA HAMMARLUND
Redaktör

ellika.hammarlund@svenskakyrkan.se

INNEHÅLL

2/2015

4-5. Skyddsnetet fanns i kyrkan

Samhällets stöd brast efter makens död. Intervju med Christina Bernstedt.

6-7. Långfredag förr och nu

Anders Isacsson och Ellika Hammarlund skriver om ”den svarta dagens” historia.

8-9. Lugn vrå på sjukhuset

I Sjukhuskyrkan kan nästan vad som helst hända. Sjukhuspräst Mina Westerlund Lindberg skriver om en dag på jobbet.

10. Briljans, triumf och undergång

Nathan Söderblom var världsberömd svensk ärkebiskop. Hans son Helge Söderblom älskar, hatar, förtärs och tar sitt liv. Ingrid Blideman har läst biografierna.

Även:

3. Säkerhetszon kan bli dödsfälla för kristna. Gudstron minskar, förtroendet för kyrkan ökar, 11. Utställning i Kyrkans hus. 16. Påskens gudstjänster. I varje nummer: 12-13. På gång, Kalendarium. 14. Kontakt. 15. Kyrkoherdens sida. Tävligen ligger på sidan 13.

Solna församlingsblad

Nummer 2/2015 30 mars.
Nästa nummer, 3/2015 utdelas av Posten 8 juni. Vid utebliven tidning ring 08-546 646 34 så skickar vi en tidning.

Utgivare: Solna församling
Box 1006, 171 21 SOLNA,
tel 08-546 646 34
Ansvarig utgivare: Johan Engvall
Redaktör: Ellika Hammarlund
Redaktionskommitté:
Ellika Hammarlund, Anders Isacsson, Ingrid Blideman, Patrik Gineman, Katarina Wolf.
Layout: Sholeh Genberg
Korrektur: Gunvor Karlström

Tryck: Östertälje tryckeri

Distribution: Posten

Upplaga: 38 000 ex

Taltidning produceras av: Iris Media

Foto framsidan:
Josefin Casteryd/IKON.
(Personen på bilden har ingenting med artikeln på sidan 4-5 att göra).

Redaktionen ansvarar för text och bild där inget annat anges.

E-post:
ellika.hammarlund@svenskakyrkan.se

UD om Syrien och Irak:

”Säkerhetszon kan bli dödsfälla för kristna”

När denna tidning går i tryck har det islamistiska IS nyligen genomfört flera blixtoffensiver mot kristna byar i området Kharbour i Syrien. Kvinnor, barn och äldre har kidnappats, en del har senare släppts. De som kunnat fly undan IS har fått tillfälligt husrum i assyriska kyrkor och kloster eller hos andra assyrier, enligt Assyriska riksförbundets tidning.

Den svenska EU-parlamentarikern Lars Adaktusson (KD) har arbetat på en resolution som efterlyser en internationellt garanterad säkerhetszon på Nineveslätten. Den antogs för några veckor sedan med stor majoritet.

Assyriska riksförbundet uppskattar att Europaparlamentet bryr sig, men menar att assyrier behöver vapen för att kunna försvara sig mot IS, och att en säkerhetszon är orealistisk. Även svenska utrikesdepartementet förhåller sig skeptiskt till värdet av en så kallat skyddad zon för kristna och andra minoriteter i norra Irak.

– Dessa zoner är av erfarenhet svåra att upprätthålla, säger UD:s presskommuni-

katör Anna Ekberg till tidningen Dagen. Hon fortsätter:

– Det är ett vanskligt alternativ med risk att bli en dödsfälla för redan utsatta människor. På lång sikt är det den politiska processen som är avgörande för att upprätta ett lagligt styre och skydd för kristna och andra minoriteter i landet.

Det Washingtonbaserade forskningsinstitutet Pew Research Center utgav förra året en rapport om social fiendlighet där en religiös dimension inkluderas. Den högsta nivån på förföljelse av kristna på sex år har uppnåtts, och den snabbaste ökningen har ägt rum i Mellanöstern och Nordafrika.

”För första gången i Iraks historia är nu Mosul tomt på kristna.” Det sade patriarken för Kaldeiska katolska kyrkan i Bagdad, Louis Raphael I Sako, i somras. Han har tidigare varit präst i Mosul, där antalet kristna minskat från 30 000 till noll. Efter flera mord och brända kyrkor har alla flytt.

Förföljelse baserad på religion drabbar

Irakiska flyktingar, fördrivna av framryckande islamistiska soldater.

inte enbart kristna. I Irak har jeziderna varit särskilt utsatta och de som kunnat har flytt vartefter IS ryckt fram. För dem, som av IS betraktas som otrogna, gäller omvändelse eller död. Alla som IS anser inte har sanningen flyr för sina liv.

Sedan tidningen Dagen kritiserat UD och regeringen för passivitet när det gäller att försvara minoriteternas rättigheter i Syrien och Irak, svarar UD:s Anna Ekberg att Sverige sedan tidigare för en dialog med representanter för olika grupper i Syrien, däribland landets kristna, för att få en djupare förståelse för deras situation, utmaningar och behov. Sverige har även tagit emot över 65 000 flyktingar från Syrien.

ELLIKA HAMMARLUND

I nästa nummer av församlingsbladet skriver vi om kristna, men också andra, som förföljs för sin tro. Vad Svenska kyrkan gör, och vad vi själva kan göra.

Frälsarkransen fyller år

Utställning i Kyrkans hus

En utställning om biskop Martin Lönnebos frälsarkrans visas i Kyrkans hus under hela april, i samband med att armbandet med pärlorna fyller 20 år. Idag finns radbandet Frälsarkransen på tiotusentals handleder, i fickor och i väskor. Den har hjälpt otaliga människor till fördjupad bön och Gudskontakt. Du kan köpa den i Kyrkans hus, Skytteholmsvägen 14, vid Solna centrum.

ELLIKA HAMMARLUND

Gudstron minskar, förtroendet för kyrkan ökar

De flesta svenskar deltar sällan eller aldrig i en gudstjänst, och tron på Gud minskar. Men samtidigt har förtroendet för kyrkan ökat i Sverige sedan 80-talet.

Detta visar World Values Survey (WVS) senaste studie. WVS är ett globalt forskarnätverk som sedan 80-talet mätt människors värderingar, bland annat inställningen till religion.

40 procent av svenskarna uppger att

40 procent av svenskarna uppger att de tror på Gud.

de tror på Gud. Det är en minskning sedan 80-talet. Drygt 50 procent uppger att deras tilltro till kyrkan är ganska hög eller mycket hög. På 80-talet var samma siffra 37 procent.

TIDNINGEN SÄNDAREN

Skyddsnätet fanns i kyrkan

Samhällets stöd brast efter makens död

FOTO: CHRISTINA BERNESTEDT

Christina Bernestedts man Leif avled i hemmet en dag i höstas. När han hade hämtats till bårhuset, lade sköterskan två lugnande tabletter på ett bord och sa: ”jag hör av mig”.

Det var det sista Christina såg av hem-sjukvården.

– Jag trodde att det fanns ett skyddsnät. Det gjorde det inte, säger Christina, som själv har kontaktat församlingsbladet för att berätta sin historia.

Det finns förklaringar till att ingen hörde av sig. Som att sköterskan som lovat ringa blev sjuk. Att det inte fanns någon back-up. Det har Christina senare fått veta, då hon talat med en av läkarna på ASIH (Avancerad sjukvård i hemmet).

Leif Bernestedt fick för ett par år sedan återfall i en tidigare cancersjukdom. Han skrevs in i ASIH, eftersom han ville vårdas hemma. Christina hade slutat jobba, och hon vårdade sin man dygnet runt i två år. De sista tio månaderna med hjälp av ASIH och deras fantastiska sköterskor.

– Men själen fick ingen vård, varken hans eller min, säger Christina.

Livet höll på att rinna ut, det visste Leif Bernestedt. Han behövde någon att tala med. Det fanns en kurator på Karolinska, men den kontakten var sporadisk, ungefär var fjärde månad.

– Man ska ha tur. Och så har de ju sina regler, och ett hårt tryck på verksamheten. ”Du kan komma kl 15 tisdag om två veckor”, kunde de säga. Det kan vara en lång tid att vänta om man är så sjuk och i kris, säger Christina.

Christina hade tur, hon fick en bra kuratorskontakt på Capio som stöttade de perioder som var jobbigast.

ASIH:s kurator var upptagen eller ledig hela tiden, enligt Christina. Den kontakten upphörde.

Christina och Leif brukade gå tillsammans till Kyrkans hus i Solna och tända ljus i

andaktsrummet. En dag kom Christina att tänka på att det ju finns diakoner. Leif fick kontakt med en manlig diakon, Thomas Nilsson.

– Leif kom hem rakryggad från det första mötet med diakonen. Det var det bästa som hänt oss, säger Christina.

Skyddsnätet Christina saknade fann hon i kyrkan.

En dag när Leif skulle träffa Thomas Nilsson kunde han inte ta sig ut, utan fick ringa återbud. Dagen efter kom Thomas hem till Leif och Christina. Leif kunde då inte längre tala, men han och diakonen fick en stund tillsammans och kunde kommunicera med handtryckningar. Efteråt satt diakonen kvar och pratade med Christina.

Diakon Thomas Nilsson skulle bort på en konferens några dagar. Han ordnade så att en präst skulle höra av sig nästa dag. Den prästen blev sjuk, men då ryckte en annan in i hennes ställe.

– Det fanns en plan, vi var inte bortglömda, säger Christina.

Prästen ringde nästa dag. Då hade Leif avlidit en timme tidigare, omgiven av sina nära och kära. ASIH-personalen gjorde honom i ordning, och sedan kom prästen Elisabet Olsson hem och höll en ceremoni, en utfärdsbön, runt Leif. Senare på dagen fördes han till bårhuset.

Christina hade lagt filter över Leif för att han inte skulle bli kall så fort. Det var som att hon försökte hålla kvar honom i livet. När han hämtades kände hon det som om marken rämnade under henne.

– En sköterska gick samtidigt och plockade bland det som var ASIH:s sjukvårdsmaterial, och tog med sig en del. Sen la hon två lugnande tabletter på ett bord. Hon sa att hon skulle höra av sig. Det var det sista jag såg av ASIH.

Christina orkade inte se alla hjälpmedel som fanns kvar hemma. Leifs bror kom och hjälpte till att slänga madrass och lite andra saker. Christinas dotter Veronica såg till så att alla hjälpmedel lämnades tillbaka och att sjukhussängen hämtades.

Fem dagar efter Leifs död var Christina desperat av sorg. Då ringde diakonen, som var tillbaka från sin resa.

– Det fanns någon som brydde sig, säger Christina. Diakonen och kuratorn

på Capio var de enda som ringde mig.

En sjukgymnast hörde senare av sig på telefon. Det fanns hjälpmedel som skulle hämtas tillbaka till landstinget. Det hade Christinas dotter redan ordnat, men sjukgymnasten visste inte om det.

– De ringde och frågade efter saker som vi redan hade lämnat tillbaka, men ingen frågade hur jag mädde. Då blev jag arg, säger Christina.

Christina levde som i ett vacuum. Från en intensiv kontakt med ASIH:s personal, flera gånger om dagen, var det nu alldeles tomt, förutom kontakten med kyrkan.

Sen kom mötet med begravningsbyrån. Christina frågade när hon kunde komma och lägga de saker i kistan, som Leif sagt att han ville ha med. Då sade begravningsbyråns representant att kistan redan var stängd och inte gick att öppna, för att prästen hade lyst frid över den. När Christina stod på sig blev kvinnan på begravningsbyrån arg och samtalet avslutades.

– Jag var helt förtvivlad. Jag ringde till prästen, Anne-Christine Yström. Hon sa att det där var helt fel. Hon ringde till begravningsbyrån och talade om att de hade gett fel information. Prästen kontaktade Susanne Berggren, vaktmästaren i kyrkan, som stannade kvar i kyrkan tills Christina gett henne sakerna som skulle med i kistan. Susanne lade dit sakerna och såg

Christina och Leif brukade gå tillsammans till Kyrkans hus i Solna och tända ljus i andaktsrummet. En dag kom Christina att tänka på att det finns diakoner man kan tala med.

Hela tiden har kyrkan hjälpt mig att ordna upp saker. Jag är inte säker på att jag i min våldsamma sorg och smärta hade klarat mig annars.

till att allt blev efter Christinas önskemål.

Kyrkan har gjort sådant som begravningsbyrån tagit betalt för, menar Christina.

– Hela tiden har kyrkan hjälpt mig att ordna upp saker. Jag är inte säker på att jag i min våldsamma sorg och smärta hade klarat mig annars. Kanske hade jag hamnat på sjukhus, eller inte levat idag.

När det var dags för begravning fanns vaktmästaren Susanne i Solna kyrka. Henne uttrycker Christina särskild tacksamhet mot.

– Hon förberedde mig för allt som skulle hända under begravningen och urnsättningen. Det hjälpte mig mycket.

Anne-Christine Yström, prästen som hade begravningen, var också med vid graven då urnan sattes ner. Det hade Christina bett om. Det blev en fin ceremoni, med 35 personer, barn, vuxna och äldre, närvarande.

– Alla jag mött i kyrkan har behandlat mig med respekt. När jag skulle välja gravplats var det en kvinnlig anställd på kyrkogården som visade mig runt, och det fick ta all den tid som behövdes.

Christina ville ha urnsättningen före nyår, och så blev det.

Årets sista gudstjänst i Solna kyrka är nyårsbönen. Den gick Christina på. Susanne var vaktmästare även på den gudstjänsten, och de pratades vid en liten stund. Christina talar om det med stor värme.

– Det var bra att jag gick dit. Det blev som ett avslut på det svåra året. Jag var lugn när jag gick hem.

Hur mår du nu?

– Sorgen har inte så vassa kanter längre, säger Christina. Men saknaden är svår, och jag vet att jag måste leva med den

ELLIKA HAMMARLUND

Michelangelo: Yttersta domen, detalj.

Från lidande till glädje

Mindre långfredag och mer påsk i psalmboken

Det liturgiska livet är i vår kyrka rikt utformat tiden innan påsk, den tid som kallas faste- och passionstid. Jag tänker på alla vackra psalmer, all musik som komponerats och framförs, de bilder och altartavlor som pryder kyrkväggarna med motiv från Jesu lidande och död.

Det är som om fastetiden och passionstiden på ett särskilt sätt har inspirerat författare, konstnärer och musiker till att skapa odödliga verk. Det är ingen överdrift att våga påstå att på våra nordliga breddgrader har faste- och passionstiden utövat en speciell dragningskraft och fascination på många. Det är dramatiken i de bibliska berättelserna som har inspirerat. De behandlar de stora existentiella frågorna som varje människa förr eller senare ställs inför. Lidande, svek, skuld och död.

Kanske ligger det något i tesen att det är lättare för en konstnär att gestalta det dramatiska och mörka i livet än det ljusa och harmoniska.

När jag för många år sedan studerade konst och litteratur vid universitetet var detta påfallande när man läste författare som Dante och Milton och när man studerade en konstnär som Michelangelo. Dante skrev mer utförligt och färgrikt om inferno än om paradiset, så även Milton i hans berömda epos "Paradise Lost", som

rymmer större poesi än hans "Paradise regained". Michelangelos målning "Yttersta domen" är mer kraftfull i uttrycket än "Paradiset" i Sixtinska kapellet.

Vår svenska psalmbok är ett både konstnärligt och teologiskt verk, som rymmer texter från 300-talet fram till och med 2000-talet. Jag har gått igenom 1937 års och 1986 års psalmböcker samt tillägget i 1986 års psalmbok och "Psalmer i 2000-talet" för att se hur relationen mellan faste- och påskpsalmer ser ut. I 1937 års psalmbok finns 32 psalmer för faste- och passionstiden. När det gäller påsken är psalmerna 12 till antalet. I 1986 års psalmbok finns 34 faste- och passionpsalmer och 25 påskpsalmer. I tillägget till 1986 års psalmbok finns en fastepsalm och fem påskpsalmer och i "Psalmer i 2000-talet" finns fyra fastepsalmer och sju påskpsalmer.

Påskpsalmerna har sedan 80-talet blivit allt fler i förhållande till faste- och passionpsalmerna. Svenska kyrkan har förändrats från 1900-talet och framåt på många sätt.

Många personer kan berätta om att fastan och passionstiden i mångt och mycket präglade Svenska kyrkans kynne. Det var nästan så att långfredagen var viktigare än

påskdagen. Jag har själv upplevt att långfredagen vissa år har varit mer välbesökt än påskdagen. Jag har också erfarenhet av kyrkomusiker som har excellerat i långfredagsmusik, men på påskdagen har man varken tagit in solister eller instrumentalister till den gudstjänst som borde vara den viktigaste och högst prioriterade under året.

Om vi går till England brukar man framhålla att anglikanska kyrkan är en typisk "julkyrka". Där är det Christmas Carols och Händels Messias med "Unto us a child is born", som utgör en viktig del av kyrkans identitet.

När det gäller påsken brukar de grekisk- och ryskortodoxa kyrkorna framhållas med sina utbroderade liturgier, hymner och ikoner som exempel på hur påsken gestaltas.

Mörkret och tyngden i faste- och passionstiden inspirerar, men utan ljuset, livet och påsken vore kyrkan fattig. Ljus och mörker är delar av livet och tron och kompletterar varandra.

ANDERS ISACSSON

anders.isacsson@svenskakyrkan.se

Den svarta dagen

Det var inte bara det att långfredagen var så dyster. Jesu dödsdag hade i många år företrädde framför den glada uppståndelsen som skulle komma tre dagar senare. Påskdagen stod i skuggan, långfredagen var huvudsaken. Men så hade det inte alltid sett ut.

Före slutet av 1600-talet, då långfredagen blev en påbjuden helgdag i Sverige, skilde den sig knappast från övriga vardagar. Men nu gjorde sig pietismens betonande av Jesu försoningsdöd gällande. Långfredagens ställnings stärktes. Det gick bara några årtionden så hade långfredagen blivit en av de största helgdagarna.

Gick man inte i kyrkan vid andra tillfällen, så skulle man i alla fall gå på långfredagen. Man kom svartklädd till kyrkan, männen i höga hattar. I många trakter hissades flaggorna på halv stång.

I hemmen var det stilla och tyst.

En kvinna född 1928, uppvuxen i Stockholm berättar i boken *Glad påsk!* utgiven av Nordiska museet: "Vi måste vara mörkt klädda med hemska kliiga långa mörka yllestumpor. Radion spelade bara tung musik, inga affärer eller ens kiosker var öppna, absolut var alla teatrar och biografier stängda."

En kvinna född 1918 i Göteborg berättar i samma bok: "Då var det inte tillåtet

FOTO: ALEX & MARTIN / KON

"Åklagades den stygga osed, att ungdomen på många ställen löpa i byar och gårdar... piska varandra med långfredagsris och därvid samla brännvin, och kanske strax därmed sig överlasta."

att gå bort, inte ens till grannen och man skulle helst inte leka på långfredagen." Många som var med då minns långfredagsstämningen som tryckt. Särskilt som den inte alltid följdes av påskdagens glädje. Maten var enkel; salt sill, ärtsoppa eller gröt. Många undvek mat med mjölk som ingrediens.

Plågandet av Jesus i långfredagens texter inspirerade i äldre tid till den folkliga seden som kallades "långfredagsrisningen". Det äldsta belägget för detta finns i *Antiquitates ecclesiasticae* 1703, VP Dijkman.

"Föräldrar och husbönder hava om denna morgonen med ris slagit sina barn och husfolk uppå deras sängar dem att verkligen intrycka vår Herres Jesu Kristi pinas svårighet. Ock detta kallas "påskskräckia."

Men det förekom också upptåg, där rollerna var ombytta, så att barnen risade

sina föräldrar och pigorna drängarna. Det förekom över hela landet. I Skåne kallades det långfredagskräll. "Åklagades den stygga osed, att ungdomen på många ställen löpa i byar och gårdar... piska varandra med långfredagsris och därvid samla brännvin, och kanske strax därmed sig överlasta."

Ända fram till 1969 var det förbud mot anordnande av offentliga nöjeställningar på långfredagen. På det sättet betonade samhället dagens helgd.

Vid tiden för de stora folkrörelsernas framväxt gav en del frikyrkor sitt bidrag till stillheten genom att hyra Folkets hus på långfredagen. Det var för att förhindra att andra, mer danslystna, skulle göra det.

Idag är långfredagen återigen som vilken dag som helst ur samhällets synpunkt, om också en helgdag. Men i kyrkan är stillheten kvar. Det enda ljus som denna dag brinner på altaret släcks, och gudstjänsten slutar i tystnad.

ELLIKA HAMMARLUND

Källor:**Löfström, Inge:** Påsken i tro och tradition. Verbum 1983.**Bringéus,** Nils-Arvid: Årets festseder. Författaren är prof. em. i etnologi, men också prästvigd.**Maxén, Maria och Waldetoft Lindroth, Helena:** Glad påsk! Nordiska museets förlag 1995

PÅSKENS DAGAR

Skärtorsdagen Den sista måltiden. Nattvarden instiftas av Jesus. I kyrkan firas nattvard. Sedan släcks ljusen på altaret, och altaret kläs av allt som pryder det. En törnekrona placeras på altaret.

Långfredagen Jesus korsfästs. Fem röda rosor ligger på altaret. Inga klockor ringer till gudstjänsten denna dag.

Påskaften Festen vi firar hemma kommer av att kvällen förr i tiden räknades som en början på den nya dagen. När påsknattsmässan firas i kyrkan är temat "Genom död till liv". Alla har ljus i händerna och man hälsar varandra med "Kristus har uppstått. Ja, sannerligen, han har uppstått."

Påskdagen Jesus har uppsått från de döda. Påskljuset tänds. Kyrkan firar Jesu uppståndelse, det godas seger över onskan.

Annandag påsk Mötet med den uppståndne. Dagen berättar om hur fler och fler får möta den uppståndne Jesus.

Tider för påskens gudstjänster, se sidan 16.

Lugn vrå på sjukhuset

Nästan vad som helst kan hända under en dag, skriver sjukhuspräst Mona Westerlund Lindberg.

Vi är många som är på väg in genom huvudentrén till det stora sjukhuset denna måndagsmorgon. Någon har en större väska och skall säkerligen bli inlagd. Andra skall till en provtagning, undersökning, återbesök. Någon är här i sällskap med en närstående, andra är ensamma. Jag ser många allvarliga ansikten, men också personal som glatt samspråkande önskar varandra en god dag på jobbet. Jag viker av till vänster förbi Pressbyrån med doft av kanelbullar. Blomsterhandeln intill håller på att öppna. En liten pil pekar mot Sjukhuskyrkan – en korridorlängd bort och en trappa upp.

Sedan många år är jag präst i Solna församling och arbetar heltid som sjukhus-

präst här på Karolinska Solna. Jag börjar dagen med att byta om till prästskjorta och bekväma sandaler. Klockan är 8 och jag är först på plats vid vår expedition intill Andaktsrummet.

Här ligger allt sedan 1940-talet, rätt ovanför Förlossningen, Doprummet, idag ett Andaktsrum, ständigt öppet för alla. Här finns en lugn vrå mitt i allt liv på sjukhuset. Det märks att människor varit här, skrivit i Tankeboken, tittat i bokhyllan. I glasskålen på altaret ligger en lapp med önskan om förbön.

Jag tänder ljusen i ljusbäraren. Ett extra ljus får nu brinna för en orolig mamma, vars lilla är sjuk. Ljuständningen blir också en tyst bön för dagen och veckan

Neonatalavdelningar

Jag tänder ljusen i ljusbäraren. Ett extra ljus får nu brinna för en orolig mamma, vars lilla är sjuk.

som börjat. Passar på att rensa bort några vissna blommor, ordnar litet på barnbordet där någon liten besökare har ritat, viker den muslimska bönemattan snyggt i bokhyllan.

Snart kommer de andra som skall vara här idag. Jag fyller kaffebryggaren.

Vid 9 dricker vi morgonkaffe medan vi pratar om helgen. En av oss har haft beredskap. Kanske fick han åka in flera gånger? Till samtal och krisstöd, för närvaro, där en olyckshändelse eller sjukdom plötsligt har förändrat allt i en familj. Kanske var helgen lugn, eller finns det ärenden och kontakter att följa upp under veckan?

Idag är halva styrkan på plats. Diakon Åsa Högman är ledig, våra halvtidspräster

Ingrid Edgardh och Ebba Fernberg är på annat håll. Diakon Steve Sjöquist och pastor Carl-Axel Sköldeberg är på plats.

Man ringer från en avdelning om en patient som önskar ett samtal. Carl-Axel tar samtalet under förmiddagen. Steve stannar på expeditionen. Han skall skriva in veckans andakter på sjukhusets intranät, men finns också till för den som kommer till andaktsrummet och vill ha någon att prata med. En är orolig för egen del, en annan väntar under långa timmar medan en närstående är inne på operation. Dörren står på glänt och någon i personalen dyker upp och vill bara säga "hej".

Under förmiddagen kommer också Nuamat Alla Dabbag, den syrisk-ortodoxe sjukhusprästen, som är här varje måndag. Hans telefon ringer ständigt och han svarar ofta på arabiska.

Jag går bort till mitt eget arbetsrum för att svara på e-post, ringa några samtal och som arbetsledare förbereda veckans personalmöte. På vägen möter jag sjukhusclownerna, som gör ett fantastiskt arbete inne på barnsjukhuset. "Du ser ut att behöva en karamell!" får jag höra. Och jag får en.

Under en dag i Sjukhuskyrkan kan nästan vad som helst hända. Ibland måste man vänta, ibland händer allt på en gång.

Vi skall finnas på plats under kontorstid och vara beredda att möta det som dyker upp. Den vi möter får bestämma vad vi skall tala om. Det kan bli många möten som berör.

Kanske kommer jag att möta den pytelilla, alltför tidigt födda människan vid ett dop på Neonatalavdelningen. Här finns föräldrar som slits mellan hopp och förtvivlan. Ibland utvecklas den lilla steg för steg och kan efter några veckor åka hem. Vi förundras tillsammans över styrkan i ett litet liv. Men en annan gång går det lilla, sköra livet inte att rädda. Då får vi dela sorgen och den stora tomheten.

Något år senare kan samma föräldrapar stå utanför vår dörr med ett nytt litet "mirakel" i famnen. "Vi ville bara visa..." Då är glädjetårarna inte långt borta.

Kanske kommer jag idag att få möta två människor, där den ena vårdas på sjukhuset och kanske är svårt sjuk. Nu vill de gifta sig. Med kort varsel ordnar vi en vigsel. Då, för en stund, är Kärleken störst av allt

– och vi plockar fram champagneglaset.

Jag kan kallas till en bädd med en medmänniska som inte längre är kontaktbar. I samtal med de närstående försöker jag ändå förstå vem det är som finns framför mig, vilket liv som är på väg att ta slut. De gamla orden, som under otaliga sekler burit människan i gränslandet mellan liv och död, får än en gång bli det enda som finns att säga, "om jag än vandrar i döds-skuggans dal... Du är med mig."

Vid lunchtid äter jag min medhavda matlåda medan Steve och Carl-Axel går till restaurangen. Inne i andaktsrummet förrättar en sjuksköterska, som är muslim, sin middagsbön. Vid 12.30 håller vi en kort andakt med bön för alla här på sjukhuset – för patienter, närstående och personal, för dem vi särskilt tänker på. På den fria golvytan kan en muslim fortsätta sin bön medan vi tar upp en psalm. Nuamat avslutar andakten med en välsignelse på arameiska.

Efter ett kort personalmöte går vi igen åt olika håll.

Innan dagen är slut dricker vi en kopp kaffe och delar några intryck från dagen. Det finns dagar som är lugna, då det finns tid att beställa kaffe och ljus, ordna med papper, skrivelser, förberedelser och planering. Bara en sak är säker, att ingen dag är helt den andra lik.

Vid 17-tiden packar jag ihop och börjar vandra mot Karlberg och pendeltåget. På vägen passerar jag byggplatsen Nya Karolinska. Undrar hur det skall bli sedan, då det nya sjukhuset är igång om ett par år?

Fönstren i den nya stora aulan vid Karolinska Institutet glänser som guld i kvällssolen. Jag tänker på dagen, olika möten med människor. Den här kvällen är det jag som har beredskap och skall vara nåbar för akuta ärenden fram till nästa morgon. Jag kan få vända tillbaka innan jag kommit fram till taget, en telefonsignal kan väcka mig när som helst under natten. Då skall jag vara på sjukhuset inom en timme. Allt kan hända, man kan aldrig veta. Men oftast får jag sova.

FOTO: PATRIK GINEMAN

Briljans, triumf och undergång

Ingrid Blideman recenserar två böcker. En om Nathan Söderblom, den världsberömda svenske ärkebiskopen. En annan om hans äldste son, Helge Söderblom.

Nathan Söderblom, ärkebiskop 1914 och fram till sin död 1931, var en briljant person. Han var intelligent, kreativ, socialt kompetent, begåvad och driven. Och han hade en enorm arbetskapacitet. Detta får vi reda på i Jonas Jonssons biografi *Jag är bara Nathan Söderblom, satt till tjänst*.

Titeln andas ödmjukhet och jag blir inte klok på om han verkligen var ödmjuk eller ärelysten. Möjligen både och. Möjligen ärelysten för att i all ödmjukhet fullfölja sitt kall – att samla och ena kyrkor i Norden, Europa, Amerika och hela världen. I detta projekt mötte han många motgångar, men blev till slut ändå framgångsrik. Han var en av dem som lade grunden till bildandet av Kyrkornas världsråd. Höjdpunkten i hans ekumeniska arbete var Stockholmsmötet 1925, där nästan 700 delegater från kyrkor i 37 länder samlades. En triumf för Nathan Söderblom.

I sin "världsliga" karriär blev han närmast en statsman, känd långt utanför Sveriges gränser. Han var först professor, sedan ärkebiskop, ledamot av Svenska akademien och fredspristagare. Ärkebiskop blev han mot alla odds, och mot samtliga biskopars vilja, men med stöd av den akademiska världen, regeringen och kungahuset.

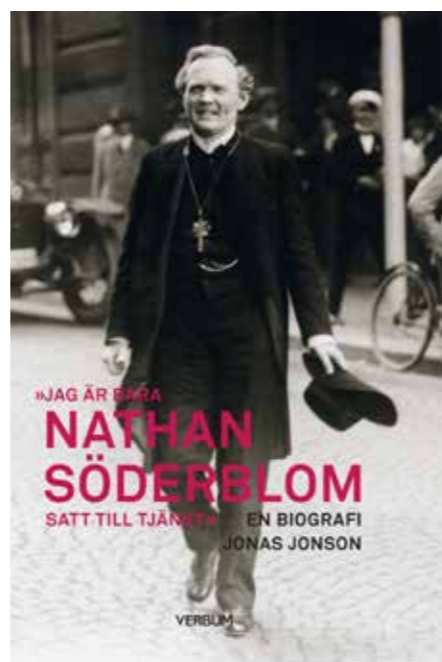
Teologiskt var han, med tidens mått mätt, modern. Han ansåg att Bibeln måste vara föremål för ständig tolkning och kristendomen ständigt utvecklas. Religionen

finns inte i dogmer utan i människors erfarenheter av Guds helighet. Därför, menade han, finns "äkt" religiositet också i andra religioner – dock med tillägget att "alla religioner innehåller en längtan till och en profetia om Kristus."

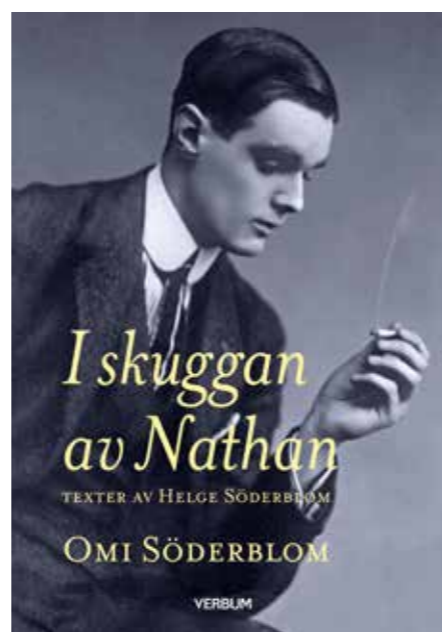
Jonas Jonssons bok är en bok för den som är intresserad av kyrkohistoria. Här får vi möta en ständigt resande Nathan Söderblom, vilka han träffar, vad de talar om, hur han nästan tvingar fram den förändring han vill se. Däremot finns här nästan ingenting om hans privata liv. I en bisats får vi reda på att Anna, hans hustru, föder familjens tolfte barn. Lite senare står det att paret nu har tio barn. Någonstans finns uppgiften att ett barn har dött, men två alltså? En biografi är, enligt Wikipedia, en redogörelse för en persons liv, men *Jag är bara Nathan Söderblom, satt till tjänst* handlar om en persons arbetsliv och framför allt om hans ekumeniska livsprojekt.

Vad som saknas i Jonas Jonssons bok, finns i överflöd, över alla bräddar, i Omi Söderbloms *I skuggan av Nathan, texter av Helge Söderblom*. Omi är barnbarnsbarn till Nathan, Helge var hennes farfar och Nathans äldste son. Boken innehåller främst texter av Helge Söderblom, kompletterade med Omis egna efterforskningar och reflektioner.

Jag har sällan läst en mer hjärtskärande bok. Under tiden jag läser den, tänker jag hela tiden på Helge, drömmer om Helge, lider med Helge. Han skriver sitt liv... nästan med sitt eget blod, tänkte jag säga.

Jonas Jonssons bok är en bok för den som är intresserad av kyrkohistoria. Här framträder den världsberömda kyrkopolitikern och ärkebiskopen Nathan Söderblom, som lade grunden till bildandet av Kyrkornas världsråd. Boken innehåller nästan ingenting om ärkebiskopens privata liv.

Vad som saknas i Jonas Jonssons bok, finns i överflöd, över alla bräddar, i Omi Söderbloms "I skuggan av Nathan, texter av Helge Söderblom". Han drömmer, älskar, hatar, förbannar, leds och förtärs.

Jag brukar inte uttrycka mig så dramatiskt, men det är så det känns. Han drömmer, älskar, hatar, förbannar, leds och förtärs. Han vill bli skådespelare, men det vill inte hans föräldrar. Han försöker ändå, har viss framgång, men också motgångar. Ger upp, tar en fil kand och börjar jobba på TT, ett jobb fullt av stress – och tristess. Under en efterlängtnad reportageresa super han för mycket, sover inte, blir "hjälpamt" injicerad med kokain, ofredar en polis, hamnar i finkan och sedan på sinnessjukhus i Paris. Hans öde är beseglat.

En mellanbror, Staffan, vädjar till pappa Nathan att ta hem Helge, att ta en tids tjänstledighet och samla familjen. Men Nathan tycker inte att han kan svika sina plikter. Staffan tar hem Helge, som hamnar på Ulleråkers sjukhus i Uppsala. Där får han en blandning av tunga droger och åtta (!) injektioner av malariefekterat blod (användes för att framkalla febertoppar, ansågs hjälpa mot syfilis, som Helge dock inte hade). Naturligtvis blir han bara sämre och sämre. Ett halvår efter Nathans död, blandar han sin egen cocktail och tar sitt liv. I dag skulle Helge förmodligen ha fått diagnosen bipolaritet. Han var troligen också bisexuell, något han brottas med i perioder.

Helge beskriver också det Söderblomska hemmet, relativt harmoniskt så länge barnaskaran är hanterbar och Nathan inte jobbar dygnet runt. Men när Nathan blir ärkebiskop har paret tio barn. Mamma Anna följer ofta med sin man på resor, barnen tas hand om vänner eller av varandra. Det är kaos. Helge slits mellan kärlek och hat till sina föräldrar, mellan självförverkligande och anpassning till "rollen" som ärkebiskopens son. Han löser aldrig ekvationen. Han brinner upp. *I skuggan av Nathan* är en stor läsoplevelse.

JONAS JONSSON: Jag är bara Nathan Söderblom, satt till tjänst. Verbums förlag.

OMI SÖDERBLOM: I skuggan av Nathan, texter av Helge Söderblom. Verbums förlag.

Böckerna finns att köpa i Kyrkans hus.

INGRID BLIDEMAN
ingrid.blideman@svenskakyrkan.se

"Helig vrede." Av Katarina Wolf.

Vernissage i Karolinskas matsal

13 mars hade konstnären, sjuksköterskan och prästen Katarina Wolf vernissage på sin utställning *Skrot & korn* i Karolinska sjukhusets matsal i Solna.

– Jag tycker mycket om tavlorna, säger Lotta Hagström, som besöker vernissagen. Det existentiella kan man läsa in om man vill. Katarina Wolf tar tillvara det som är förbrukat och gör konst som både stör och berör.

Lotta Hagström pekar på en tavla.
– Titta, här har en plastgaffel blivit Jesus på korset. Ska man äta med Jesus, eller ska man äta Jesus?

Sjukhuskyrkan ordnade utställningen. Stefan Jämtbäck sjöng och spelade medan besökare tittade på konsten eller drack kaffe vid soffbordet i loungen. Utställningen visades sedan i Sjukhuskyrkans andaktsrum under två veckor.

TEXT OCH FOTO: ELLIKA HAMMARLUND

– Katarina Wolfs konst både stör och berör, säger besökaren Lotta Hagström gillande.

Sinnesro i EKEN

Livets pärlor

- 4/4 Livsmod
- 16/5 Tårar
- 18/4 Kärlek
- 30/5 Uppståndelse
- 2/5 Hemligheter

ekensbergskyrkan.se Svenska kyrkan SOLNA

Alltid på en lördag kl 16

Alltid i Ekensbergskyrkan

Alltid smörgåsfixa 30 min innan

Bjuder på medlemsavgift

Anhörigas Riksförbund arbetar med att förbättra för dem som vårdar en anhörig i hemmet. Förbundet har utlyst 2015 som ett anhörigår, för att synliggöra anhörigvårdarnas situation och lyfta fram frågor som kan förbättra den.

Nu har anhörigföreningen i Solna beslutat att i år är medlemsavgiften noll kr. Gå in på föreningens hemsida ahsolna.blogspot.com, mejla ahsolna@gmail.com eller kontakta Jan-Erik Larsson 070-88 88 250 alternativt Ulla Molin, 08-654 93 31.

FOTO: LINDA MICKELSSON / KON

Arbetskrets tackar för sig

Bergshamra kyrkas arbetskrets upphör i april 2015 med sin verksamhet. Varmt tack för allt stöd under många år! Så skriver arbetskretsens arbetsgrupp till församlingsbladet, som härmed sänder en hälsning tillbaka och tackar arbetskretsen för allt arbete som gjorts, och alla gåvor som skänkts till goda ändamål.

NATIONALDAGEN 6 JUNI

FOTO: ALEX & MARTIN/KON

Hagalunds kyrkas trädgård

Kl 10.45 Samlingsmusik med Solna Brass.

Kl 11 Flaggan hissas. Solosång och tal, därefter kaffe och tårta. Dagen avslutas med andakt i kyrkan.

Medverkande:
Katarina Therus,
Vivi-Ann Gäfvert m fl.

KÄNNER DU DIG ENSAM OCH VILL HA BESÖK?

Du kan få besök av någon ur Frivilliggruppen.

Ring:
Helene Liljegren, diakon. Tel 08-546 646 68.
Tomas Nilsson, diakon Tel 08-546 646 00.

RELATIONSAKUTEN

Har ni kört fast i er relation? Behöver ni komma vidare?

Svenska kyrkan i Solna erbjuder stödsamtal för par med samlevnadsproblem. Vår mottagning finns i Kyrkans hus, Solna, Skytteholmsvägen 14. Kostnad 300 kr/gång.
Anmälan och frågor: Tore Skytén tel 08- 546 646 24 tore.skyten@svenskakyrkan.se

PSALMER PÅ MUNSPEL

Varje månad har Solna församling andakt på Skoga, liksom på övriga äldreboenden i staden. På bilden ses **Leif Brömster**, som ställde upp och spelade när kyrkan besökte Skoga i januari. Bland annat tonerna av *O store Gud* och *Härlighetens morgon* strömmade från hans munspel.

FOTO: MARIE ANDERSSON

KYRKANS HUS

Skytteholmsvägen 14.
Tel 08-546 646 00.

GUDESTJÄNSTER

Onsdagar, jämna veckor kl 12.30. Mässa vid Källan kl 20 tisdagar. Passionsandakter i Stilla veckan. Se sidan 16.

SYFÖRENING

Huvudsta kyrkliga syförening träffas måndagar kl 13. Nya medlemmar är välkomna. Kontaktperson: Ulla-Britt Frändberg, tel 82 29 44.

FÖRSAMLINGSKÅREN

Varannan tisdag kl 13. Vi börjar med kaffe och andakt. Alla är välkomna. Vill man bli medlem i kåren är årsavgiften 80 kronor. Då ingår också tidningen "Lekman i kyrkan". Ordförande: Birgitta Lindström, tel 08-82 31 48.
14/4 Ruinens skönhet och förfall. Göran Käring, präst och fil dr.
28/4 Drömmar och symboler i Bibelen och med C G Jung. Mats Ekström, präst.
5/5 Vem vet mest om Solna? Ingrid Larsson och Birgitta Lindström, Solna hembygdsförening.

UNGDOM

Ungdomscafèet Källan har öppet på tisdagar under skolterminerna, kl 18-22. Kom för att träffa andra, spela pingis, fika, lära dig spela gitarr, kanske vara med i ett komband, snacka. Före ungdomscafèet är det läsläsning från kl 16. Mässa vid Källan tisdagar kl 20.

ANDRUM

Onsdagar kl 10-12, jämna veckor, till och med 10/6. Stillhet inför dagen, musik, kaffe och samtal. Anna-Margareta Umunna.

ONSDAGSTRÄFFEN

Sverige runt
KL 12.30 Varannan vecka andakt (jämna veckor). Därefter är det Sverige runt med Peter Nygren och Thomas Nilsson.

Soppa och samvaro

Kl 12.30 Varannan vecka mässa (ojämna veckor), därefter soppa och samvaro. Ebba Fernberg. Soppa/kaffe 30 kr.

BIBELLÄSNING MED SAMTAL

Varannan torsdag, jämna veckor kl 13. Vi läser Matteusevangeliet. Ledare: Elisabet Olsson. Kaffe/te och kaka 10 kr.

KYRKANS ÖPPNA FÖRSKOLA

Öppet: må-ons & fre kl 9-15 (12-12.30 stängt), tors kl 9-13. Lekrum, skapanderum, sångsamling, fika, möjlighet att laga lunch i köket.

BERGSHAMRA KYRKA

Rådjurstigen 9. Tel 08-85 31 82.

GUDESTJÄNSTER

Söndagar kl 11.

MUSIK

28/5 Kl 17 Vårkonsert med Bergshamra kyrkas barnkör. Helena Eliasson.

HAGALUNDS KYRKA

Hagalundsgatan 6.
Tel 08-83 14 62.

GUDESTJÄNSTER

Mässa varje söndag kl 11.

MUSIK

18/4 kl 16 Lördagsmusik. Alwar Almkvisth m.fl.
3/5 kl 11 Mässa i mässan. Missa Venti för orgel och brasskvartett, av Alwar Almkvisth. Marcus Torén, orgel, Johan Nordfeldt och Fredrik Hellgren, trumpet, Mats Agnelid och Mikael Anderfjärd, trombon.
26/4 kl 15 Allsång på finska Helena Eliasson.
30/5 kl 16 Sommarkonsert med Solna Vox. Dir: Alwar Almkvisth.

HAGALUNDSTRÄFFEN

Torsdagar kl 11-14. Öppet hus, lunch kl 11.30. Öppen kyrka för stillhet och bön. Möjlighet till samtal för den som vill. Peter Nygren, Thomas Nilsson, Marie Andersson, Lisa Viking, Christer Olsson.
6/6 kl 11 Nationaldagsfirande.

RÅSUNDA KYRKA

Förrådgatan 26. Tel 08-27 01 65.

GUDESTJÄNSTER

Kl 10 varje söndag. Varannan vecka är det mässa. En gång i månaden ungdomskonfirmandgudstjänst, samt en gång i månaden Gudstjänst med Små & stora. Se predikoturer i Mitt i Solna samt vår hemsida.
19/4 och 26/4 kl 11 Konfirmandgudstjänst.

GUDESTJÄNST MED SMÅ & STORA
5/4 kl 10 Jesus lever.
3/5 kl 10 Nu är våren kommen. Öppna förskolan i Ulriksdal medverkar.
17/5 kl 10 Min osynliga kompis. Sångstrålar medverkar.

30+CAFÉ

Onsdagar kl 19. Vårens tema: Unna dig att leva!

MUSIK

10/5 kl 15 Vårkonsert med Råsunda kyrkan körer. Dir: Karin Solén.

SOLNA KYRKA

Prostvägen 14. Tel 08-33 62 71.

GUDESTJÄNSTER

Varje söndag kl 11.

MUSIK

3/4 kl 15 Stabat mater av G B Pergolesi. Sopran: Cecilia von Heine, countertenor: Martin Blomquist. Barockensemble. Jörgen Lindström, orgel. Fri entré.
12/4 kl 11 Mässa i mässan. Vokalensemblen Polyhymnia sjunger.
26/4 kl 16 "Jona" och "Fåfånglighetens fåfånglighet", två oratorier av Giacomo Carissimi (1605-1674), framförs sceniskt av Vokalensemblen Polyhymnia och medlemmar ur Drottningholms barockensemble.
Jörgen Lindström, orgel.

17/5 kl 16 Orgelkonsert. Roland Forsberg.

KRISTI HIMMELSFÄRDS DAG 14/5
Kl 9.30 Gudstjänst i Minneslundan. Anne-Christine Yström, Solna Brass.
Kl 10 Kaffeservering i S:t Martins stall. Solna Hembygdsförening.
Kl 11 Gudstjänst i kyrkan. Anne-Christine Yström.
Kl 12 Kyrkogårdsvandring.

ULRIKSVALS BEGRAVNINGSPLATS

KRISTI HIMMELSFÄRDS DAG 14/5
Kl 12 City Brass spelar.

SJUKHUSKYRKAN

Karolinska universitetssjukhuset, Solna. Tel 08-517740 73.
GUDESTJÄNSTER
Lunchandakt måndagar kl 12.30. Mässa/andakt med förbön varje torsdag kl 15. Andaktsrummet, Kvinnokliniken plan 1.

Tävling

1. Var på Karolinska i Solna ligger Sjukhuskyrkans andaktsrum?
 2. Vilket år hölls det ekumeniska så kallade Stockholmsmötet?
 3. Vilket är kyrkans tema för Annandag påsk?
 4. I vilket århundrade blev långfredagen påbjuden helgdag i Sverige?
- Skicka in ditt svar senast 8 maj till: ellika.hammarlund@svenskakyrkan.se eller Solna församling, Församlingsbladet, Box 1006, 171 21 Solna
Du kan vinna radbandet Frälsarkransen.

Rätt svar till förra numrets tävling:

1. 7.00, 2. Första Mosebok, 3. 1724,
4. Denis Mukwege.

Vinnare blev Rolf Larsson, som får Bönboken Tradition och liv.

Kontakt

Solna församling [Telefon och e-post](tel:08-546 646 00)

Box 1006, 171 21 Solna
Besöksadress: Kyrkans hus, Skytteholmsvägen 14, vid Solna centrum
solna.forsamling@svenskakyrkan.se
www.solnaforsamling.se

FÖRSAMLINGSEXPEDITION

Reception och upplysningar
08-546 646 00 Fax: 08-27 02 19
solna.reception@svenskakyrkan.se

Birgitta Wirén 08-546 646 00
birgitta.wiren@svenskakyrkan.se

BOKNING AV DOP OCH VIGSEL
08-546 646 10. Tel tid 9-12, 13.30-14.30. Fredagar endast 9-12.

Ingrid Ledin
ingrid.ledin@svenskakyrkan.se

Ann-Catrine Wikerfelt
ann-catrine.wikerfelt@svenskakyrkan.se

KYRKOHERDE
Johan Engvall 08-546 646 35
johan.ingvall@svenskakyrkan.se

INFORMATÖRER
Patrik Gineman 08-546 646 47
patrik.gineman@svenskakyrkan.se

Ellika Hammarlund 08-546 646 34
ellika.hammarlund@svenskakyrkan.se

PRÄSTER
Jenny Bergman 08-546 646 69
jenny.bergman@svenskakyrkan.se

Ebba Fernberg 50% 08-546 646 74
ebba.fernberg@svenskakyrkan.se

Anders Isacson 08-546 646 63
anders.isacson@svenskakyrkan.se

Anders Mattsson 08-546 646 91
anders.mattsson@svenskakyrkan.se

Elisabet Olsson 08-546 646 72
elisabet.olsson@svenskakyrkan.se

Tore Skytén 08-546 646 24
tore.skyten@svenskakyrkan.se

Hannah Smith 08-546 646 86
hannah.smith@svenskakyrkan.se

Katarina Therus 08-546 646 73
katarina.therus@svenskakyrkan.se

Katarina Wolf 08-546 646 52
katarina.wolf@svenskakyrkan.se

Anne-Christine Yström
08-546 646 48
anne-christine.ystrom@svenskakyrkan.se

Margareta Öberg 08-546 646 29
margareta.oberg@svenskakyrkan.se

DIAKONER
Marie Andersson 08-546 646 94
mia-marie.andersson@svenskakyrkan.se

Heléne Liljegren 08-546 646 68
helene.liljegren@svenskakyrkan.se

Thomas Nilsson 08-546 646 00
thomas.nilsson@svenskakyrkan.se

Peter Nygren 08-546 646 75
peter.b.nygren@svenskakyrkan.se

Christer Olsson 08-546 646 57
christer.olsson@svenskakyrkan.se

Anna-Margareta Umunna
08-546 646 28
anna-margareta.umunna@svenskakyrkan.se

UNGDOM
Förslingspedagog
Lotta Lundberg 08-546 646 46
lotta.lundberg@svenskakyrkan.se

Förslingsassistent
Axel Kroon 08-546 646 92
axel.kroon@svenskakyrkan.se

Ungdomsassistent
Louise Piscator Hansén
08-546 646 59
louise.piscator.hansen@svenskakyrkan.se

FÖRSAMLINGSCHEMSVÄRDAR
Margareta Mc Laughlin
08-546 646 64
margareta.mclaughlin@svenskakyrkan.se

Jennifer Lofland 08-546 646 21
jennifer.lofland.gustafsson@svenskakyrkan.se

FÖRSKOLAN
Förskolechef
Lotta Paulsen 08-546 646 61
lotta.paulsen@svenskakyrkan.se

Kyrkans öppna förskola
Kyrkans hus, 08-546 646 40

Kyrkans öppna förskola
Ulriksdalsgården
08-85 39 93

Förskolan i Huvudsta gamla slott
08-83 96 23

Förskolan Glädjen
Himlabacken 08-655 05 36

Förskolan Näckrosgården
Råsundavägen 147, 08-82 49 35

KYRKOMUSIKER
Alwar Almkvist 08-546 646 54
alwar.almkvist@svenskakyrkan.se

Lars Artborg 08-546 646 55
lars.artborg@svenskakyrkan.se

Eva Berg Almkvist 08-546 646 45
eva.berg-almkvist@svenskakyrkan.se

Helena Eliasson 08-546 646 56
helena.m.eliasson@svenskakyrkan.se

Vivi-Anne Gäfvert 08-546 646 51
vivi.gafvert@svenskakyrkan.se

Jörgen Lindström 08-546 646 38
jorgen.lindstrom@svenskakyrkan.se

Karin Solén 08-546 646 53
karin.solen@svenskakyrkan.se

Marcus Torén 08-546 646 49
marcus.toren@svenskakyrkan.se

KANSLI
Göran Wallin, kanslichef
08-546 646 36
goran.wallin@svenskakyrkan.se

Ann-Marie Almqvist, ekonomiassistent
08-546 646 26
ann-marie.almqvist@svenskakyrkan.se

Jan Blom, löneassistent
08-546 646 32
jan.blom@svenskakyrkan.se

Anneli Djurberg, utvecklingssekreterare,
08-546 646 42
anneli.djurberg@svenskakyrkan.se

Anita Eriksson, kamrer
08-546 646 41
anita.eriksson@svenskakyrkan.se

Eva Källmark, utredningssekreterare
08-546 646 39
eva.kallmark@svenskakyrkan.se

Viktor Malmström, fastighetsskötare
08-546 646 70
viktor.malmstrom@svenskakyrkan.se

Göran Ridnert, fastighetsförvaltare
08-546 646 82
goran.ridnert@svenskakyrkan.se

SJUKHUSKYRKAN KAROLINSKA
Expeditionen 08-517 740 73
Fax: 08-517 724 44
Sjukhussjälavårdare/diakon
Steve Sjöquist 08-517 740 73
steve.sjoquist@karolinska.se

Sjukhussjälavårdare/diakon
Åsa Högman 08-517 722 16

asa.i.hogman@karolinska.se

Sjukhussjälavårdare/präster
Ebba Fernberg 50%
08-517 740 55 samt
08-546 646 74
ebba.fernberg@karolinska.se

Mona W Lindberg 08-517 735 12
mona.westerlund-lindberg@karolinska.se

Ingrid Edgardh 08-517 730 75
ingrid.edgardh@karolinska.se

KYRKOGÅRDSFÖRVALTNINGEN
Kaplansgården, Prostsvägen 10
171 64 Solna
Bokning av gravsättning och borgerlig begravning
Kyrkogårdsexpedition
08-546 647 00 kl 9-12
Fax: 08-546 647 50
solnakyrkogard@svenskakyrkan.se

FÖRSTE VAKTMÄSTARE
Ingela Lofland 08-546 646 81
ingela.lofland@svenskakyrkan.se

KYRKOR
Råsunda kyrka, Förrådgatan 26
08-27 01 65
Vaktmästare Lydia Lindmark
08-546 646 76

Hagalunds kyrka, Hagalundsgatan 6
08-83 14 62
Vaktmästare Lars Calén
lars.calen@svenskakyrkan.se
08-546 646 83

Solna kyrka, Prostsvägen 14
08-33 62 71 säkrast kl 8-9.30
Vaktmästare Susanne Berggren
08-546 646 85

Bergshamra kyrka
Rådjurstigen 9, 08-85 31 82
Vaktmästare Ingvar Berg ons-to
ingvar.berg@svenskakyrkan.se

Vaktmästare Kyrkans hus
Michael Tsegay 08-546 646 95
michael.tsegay@svenskakyrkan.se

ULRIKSDALS SLOTTSKAPELL
Bokning för vigsel och dop i
Ulriksdals slottskapell:
Ulla-Britt de Marchi 08-402 63 63
ulla-britt.de.marchi@royalcourt.se

ÖVRIGA LOKALER
S:t Martins stall Prostsvägen 17
08-33 89 02
Huvudsta gamla slott 08-83 29 54

FÖRTRÖENDEVALDA
Solna kyrkoråds presidium
Ordf Thomas Wallin
08-83 91 90
thomas.tson.wallin@gmail.com

Claes-Gunnar Bidebo
076-22 85 490
claesbidebo@live.se

Sylvia Lindvall 073-98 49 981
sylvia.lindvall@gmail.com

Övergångar

FOTO: ELLIKA HAMMARLUND

Jag sitter i det varma skenet av levande ljus i Solna prästgård. Den sista familjemiddagen förbereds. Runtomkring oss finns flyttkartonger och verktyg. Om någon dag flyttar Erik som sparar i arton månader och lyckats köpa en liten tvåa i Hökarängen. Mindre än två veckor återstår för mig och Kerstin i den ståtliga prästgården, där så många familjemiddagar ätits genom historien. Runt omkring oss springer Polly, fyra år, i gammelfarmor Britts barndomsklänning från 1925. I julas var Britt med oss. Nu är hon begravd och finns i våra minnen och hjärtan. Klänningen överlevde henne.

Vi har övergått till att bli den äldsta generationen, inga barn bor längre med oss. Snart ska vi bo i ett eget boende, i en lägenhet i Solna. I alla dessa skeenden och förändringar ryms både förväntningar och vemod.

Bakom oss är mörker och kyla. Korn, fröer och lökar i marken har väntat på värme och ljus. Snart förvandlas den svarta marken och blir bärare av färger och dofter. Våren ser till att allt skapat övergår från viloläge till aktivitet.

Sorgen efter svärmor finns kvar, men är inte lika akut. Ljuset växer och sinnet blir lättare. Blicken är

inte längre så inåtvänd. Jag märker att jag ser fram emot att fira påsk i Solna församling och låta Polly leta efter påskägg på lekplatsen utanför vår nya bostad.

Framför oss finns ljus och värme. Det nya livet är på väg. Kanske ryms det mer frihet och mindre bundenhet i dagarna som kommer?

I Bibelns berättelser om Jesus finner många av oss näring både i berättelserna om Guds lidande i Jesus och i budskapet om den uppståndne Kristus. Här finns material för en livshållning som inte väjer för det svåra och som bejakar glädjens, lustens och kärlekens existens.

Det hebreiska ordet för påsk, "Pesach", kan översättas med övergång. Det påminner oss om alla fysiska övergångar i livet. Jordens rörelser i universum, vår egen födelse, pubertet, åldrande och död såväl som historiens händelser får plats i begreppet. Övergångar är en förutsättning för liv och erbjuder våra viktigaste mötespunkter. Dessa fysiska övergångar kan utgöra myllan för reflektion och tro. Låt oss därför önska varandra goda övergångar, fira livet och önska varandra en glad påsk!

JOHAN ENGVALL
Kyrkoherde
johan.ingvall@svenskakyrkan.se

PÅSKENS GUDSTJÄNSTER

30/3 kl 19 Passionsandakt i Kyrkans hus Katarina Therus

31/3 kl 19 Passionsandakt i Kyrkans hus Jenny Bergman

1/4 kl 19 Passionsandakt i Kyrkans hus Jenny Bergman

SKÄRTORSDAGEN 2 APRIL

Bergshamra kyrka kl 19 Skärtorsdagsmessa Jenny Bergman Hannah Smith

Hagalunds kyrka kl 19 Skärtorsdagsmessa Elisabet Olsson

Råsunda kyrka kl 19 Skärtorsdagsmessa Margareta Öberg

Solna kyrka kl 19 Skärtorsdagsmessa Johan Engvall

LÅNGFREDAGEN 3 APRIL

Bergshamra kyrka kl 11 Långfredagsgudstjänst Jenny Bergman Hannah Smith

Hagalunds kyrka kl 11 Långfredagsgudstjänst Elisabet Olsson

Råsunda kyrka kl 10 Långfredagsgudstjänst Tore Skytén

Solna kyrka kl 11 Långfredagsgudstjänst Johan Engvall

PÅSKAFTON 4 APRIL

Hagalunds kyrka kl 23.30 Påsknattsmessa Hannah Smith Hagalundskören

PÅSKDAGEN 5 APRIL

Råsunda kyrka kl 10 Gudstjänst med Små & stora. Jesus lever! Påskkören sjunger

Solna kyrka kl 11 Messa Johan Engvall Anne-Christine Yström

Solna kvartettsångare. Kyrkkaffe i Stallet

ANNANDAG PÅSK 6 APRIL

Bergshamra kyrka kl 11

Emmausmessa Katarina Therus

SOLNA KYRKA 26/4 KL 16

Konsert. Jona och Fåfänglighetens fåfänglighet, två oratorier av Giacomo Carissimi (1605-1674) framförs sceniskt av Vokalensemblen Polyhymnia och medlemmar ur Drottningholms barockensemble. **Jörgen Lindström**, orgel.

HAGALUNDS KYRKA 3/5 KL 11

Missa Venti för orgel och brasskvartett, av **Alvar Almkvisth**. **Marcus Torén**, orgel, **Johan Nordfeldt** och **Fredrik Hellgren**, trumpet, **Mats Agnelid** och **Mikael Anderfjärd**, trombon.

Stabat Mater

Pergolesis vackra musik till den medeltida texten om hur Jesus moder står vid korset

Cecilia von Heijne, sopran
Martin Blomquist, countertenor
Barockensemble

Jörgen Lindström, orgel
Anne-Christine Yström, präst

Solna kyrka 3/4 kl 15

GLAD PÅSK ÖNSKAR
SOLNA FÖRSAMLINGSBLAD